

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Qvintum

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Capvt V. Idem Capitulo a Herbipolensi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74544](#)

vel si quis faciat officium hebdomadarii in choro more monialium, ut probat Leander de *irregul. tract.* 2. *diss. 20. quest. 19.* & *diss. 21. quest. 15.* prosequitur alios casus Gibalinus *diss. cap. 5. per 10.* & de celebrante in excommunicatione minori agemus *infra in c. si celebrat.* & de excommunicato faciente coram se celebrare, *infra in cap. illud.* dicemus.

5.
Conclusio traditur, & probatur.
 Nec obstat dubitandi ratio suprà adducta, quâ motus perdoctus Pater Didacus de la Fuente Hurtado Societatis Jesu, vir acutissimi ingenii, & omnigena eruditio, quem sub nomine cuiusdam neoterici refert Leander *diss. quest. 2 fol. 216.* existimavit clericum excommunicatum ministrantem non fieri irregularē, eo duxus unico fundamento, quia talis irregularitas non reperitur in iure expressā. Verū licet non extet canon disertus, in quo clericus excommunicatus, vel divinis officiis se ingerens pronuncietur irregularis, satis tamen hæc pœna exprimitur verbis æquipollentibus, quibus Ecclesia in aliis delictis irregularitatem indixit. Supponimus enim nomen hoc irre-

gularitas, jure antiquo incognitum fuisse usque ad tempora Innocentii III. & Gregorii IX. ut pre expositione texus in dict. cap. si quis Episco-
pus 6. & 7. II. quest. 3. notarunt in cap. si celebrat,
hoc tit. Anton. num. 13. & Additionator Panormit.
num. 6. litera E. columna 4. Unde tam Innocen-
tius, quâm Gregorius uti coepérunt prædicto
verbo in cap. nesciū pridem de renunc. cap. si ce-
lebrat, hoc tit. Quare in Decreto Gratiani nulla
mentio fit irregularitatis; & tamen in canon-
bus in eo compilatis plerunque imponit irreg-
ularitas variis verborum formulis, quas refe-
runt, explicatque Suarez de *cenjur. diss. 40.*
secl. 8. Majolus de irregul. lib. 1. cap. 1. Unde
rectè communiter omnes, tam Theologi, quâm
Jurisperiti de irregularitate scribentes in hoc
casu irregularitatem agnoscunt, eamque pro-
bant ex prædictis capitibus 3. & 7. & non male
deducitur ex dict. cap. veritatis 8. de dolo & con-
tumacia: quem textum adhuc à nemine perpen-
sum vidi; faciuntque irrefragabila argumenta suprà pro ratione decidendi adducta.

CAPVT V.

Idem Capitulo a Herbipolensi.

Illud Dominus in beato Petro. *Et infra: Ven. f. n. quondam Ildefensis* b Episcopus Imperialis aulae Cancellarius, non attendens, quod multa sunt, quæ præter specialem auctoritatem Ap. Sed. de jure non possent, nec deberent impunè ab aliquibus attentari, utpote cessions, & translations Episcoporum, & alia, quæ nota sunt vobis; non solum non obtentâ licentiâ, sed nec etiam postulatâ, Ecclesiâ Ildefensis relicta, Herbipolen. Ecclesiam occupavit. *Et infra:* Unde nos præsumptionem ipsius debitâ volentes animadversione punire, v. f. n. d Magdeburgen. Archiepiscopo, & aliis quibusdam in Teutonia constitutis dedimus in mandatis, ut cum factum ipsum non posset in partibus illis non esse notorium, nisi dictus Episcopus infra xx. dies post susceptionem literarum, quas super hoc ipsi direximus, ab Herbipolen. Ecclesia administratione cessaret, eum excommunicatum publicè nunciarent, & excommunicationem ejus facerent pulsatis e campanis, & candelis accensis, festis diebus, & Dominicis innovari: quod idem Magdeburgen. studuit adimplere. *Et infra:* Ipse vero Episcopus in nostra postmodum præsentia constitutus, et si suum recognosceret, & confiteretur excessum, & non judicium, sed misericordiam postularet; hoc tamen inter alia in suam excusationem proposuit, quod cum dictus Magdeburgen. non esset ordinarius judex ejus, non crediderat, quod admonitione non f. præmisâ, auctoritate delegata posset procedere contra ipsum, aut sententiam in eum aliquam promulgare. Unde cum nec ante factum commonitorias, nec post factum literas ab eo alias accepisset, peccare non credidit, si divina officia, quantumcumque solenniter, celebravit, præfertim cum ei non nisi per s. famam de sententia contra eum prolata constaret. Quod autem postquam se novit excommunicatum à nobis, divina sibi fecerat officia b celebrare, & communioni fidelium se ingesserat frequenter, id non in contemptum Ap. Sed. vel etiam tanti sacramenti, sed spe venia asserit se fecisse, ne videlicet induresceret amplius, vel diutiis ejus animus proterviret, si nunquam divinis officiis interesset: licet in diebus solennibus nunquam se celebratio ni divinorum ingesserit, & cum paucis in angulo alicujus Ecclesia occulte non festi vis diebus divina sibi fecerit interdum officia celebrati. Licet autem in primo capitulo non videatur omnino culpabilis extisse, quia tamen in dubiis via est tutior eligenda, et si de lata in eum sententia dubitaret, debuerat tamen potius abstine re, quam sacramenta ecclesiastica pertractare. Illud autem, quod sub spe ve nia divina sibi fecit, postquam se à nobis excommunicatum noverat, celebra ri, & fidelium orationi se ingressit, potius contra eum facere credimus, quam pro

pro eo; cum ex fiducia poenitentiae non debuerit delinquere, & excommunicatos non vitare, multo i magis quam non vitari periculum extat: non vitare siquidem, cum in eo sit, excommunicatus sine delicto non potest; sed cum ex aliis pendeat, sine suo peccato poterit non vitari: & ita cum eo misericordiam facientes, & poenam, quam canon iis, qui post excommunicationem divina presumptissim officia celebrare, vel qui celebrationi se ingesserint divinorum, ei non duximus infligendam.

NOTÆ.

ideo Innocent. dixit propter hanc excusationem non extitisse omnino culpabilem.

^g *Famam.*] Similis excusatio opposita, & rejecta fuit in cap. 1. de postul. Prælat.

^h *Celebrare.*] Vnde dubitari poterat de ipso celebrante coram Episcopo excommunicato, nec non de Episcopo jubente coram se celebrare, an irregulariter evaderent; Et quoad ipsum celebrantem certum est, non manere irregulariter, *ex cap. is cui 18. de sene excom.* & docet Suarez dict. dis. 12. de censur. scil. 1. num. 10. Alterius eodem tract. dis. 13. lib. 1. cap. 2. Ratio est, quia haec irregularitas imponitur violanti propriam censuram, & exercenti ministerium ordinis sibi prohibitum, propter contemptum, qui hoc casu non datur. Ex eadem ratione dicendum est, Episcopum in præsenti specie jubendo coram se divina officia celebrari, irregularitatem non contrahere, cum ipse per se non exercet ministerium sibi interdictum, nec violet censuram ipse celebrando, ut pluribus relatis revolut Diana part. 4. tract. 2. resol. 57.

ⁱ *Multo magis quam non vitari.*] Sed cum correlative fuit, & quasi duo extrema excommunicatus, & alii qui eum vitare debent, quomodo periculosius esse poterit communicare, quam communicari? Sed dicendum est, quod eti pares sunt, non adeo pares judicantur, quoniam secundum rectam rationem ex parte materie major sic obligatio excommunicati vitandi alios fideles, quam fidelium vitandi ipsum excommunicatum: tum quoniam ratio illius poenæ, & culpa in ipso est: tum etiam, quia prohibitio haec communicandi magis directe in ipsum tendit, ut docuit Balboa in cap. exceptionem 12. de except.

^h *Panam.*] Depositionis videlicet perpetuae, juxta tradita in cap. 4. hoc tit. ex quo commentator, & ex adducendis in cap. ad Apostolicæ, hoc tit. praesens commentator petendum est.

CAPUT VI.

Idem ^a Bisuntino Archiepiscopo.

Fraternitati tñx. *Et infra:* Presbyteros autem, & alios clericos tñx dicæ, qui pro suis excessibus à te nexibus anathematis canonice innodati presumperunt, vel presumunt divina officia celebrare, rationabiliter potes omnibus beneficiis ecclesiasticis spoliare.

NOTÆ.

^a *Bisuntin.*] Ita etiam legitur in tertia collectione, sub hoc tit. cap. 2. & in cap. fraternitati, de eo quod cognovit consanguine, & in cap. fra-

ternitati, de schismate, ubi extant alias partes hujus decretalis. De Bisuntina Metropoli egri inc. 14. de accusat. & commentatorum hujus textus dedi suprad in cap. 4.